Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 151 371 van 28 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 12 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Yekebehana (Gojam Zone). U bent een etnische Amhara en orthodox christen.
Op 22 maart 2010 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 23 februari 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 1 juni 2011 de beslissing van het CGVS (arrestnr. 62748). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.
Op 15 juni 2011, 9 augustus 2011 en 14 maart 2013 diende u respectievelijk een tweede, derde en vierde asielaanvraag in. U houdt vast aan de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag en legt een rapport van Amnesty International, een verslag van Ginbot 7 en een brief

opgestuurd door het politiebureau van Yememai Wereda neer. Deze drie asielaanvragen werden afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag door de DVZ.
Op 28 oktober 2013 diende u een vijfde asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 19 november 2013) en het CGVS (dd. 7 januari 2015) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. Uw vader zou op 1 december 2013 gearresteerd zijn omwille van uw problemen en uw familie zou de toegang tot subsidiemaatregelen ontzegd zijn. U voegde hier aan toe dat u in België aan enkele demonstraties deelnam, georganiseerd door de Ethiopische oppositie.
U legt ter staving van uw vijfde asielaanvraag een brief van het politiebureau en de enveloppe waarmee deze u vanuit Ethiopië werd toegestuurd, een brief van de Ethiopische satelliettelevisie ESAT en de enveloppe waarmee deze u vanuit België werd toegestuurd alsook het postbewijs, een ticket voor een ESAT fundraising event op 24 februari 2013 in Brussel en uw treinticket om daarheen te gaan en een USB stick met foto's en videomateriaal van de demonstraties waaraan u deelnam in België neer.
Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u vervolging door de Ethiopische autoriteiten.
B. Motivering
Uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde blijken onvoldoende te zijn om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.
Om te beginnen moet worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat deze beslissing werd bevestigd door de RVV. In deze beslissing werd onder meer geargumenteerd dat u het niet aannemelijk kon maken dat u daadwerkelijk (onterecht) verdacht werd banden te hebben met oppositiepartij Ginbot 7. Bovendien werden ook de vervolgingsfeiten die u hieraan koppelde ongeloofwaardig bevonden. Ook in het kader van uw vijfde en huidige asielaanvraag baseert u zich (deels) op de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Er moet echter worden gesteld dat u in het kader van uw vijfde asielverzoek geen nieuwe verklaringen aflegde noch nieuwe documenten neerlegde die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen kunnen herstellen.
Dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart dat uw vader werd gearresteerd in navolging van uw problemen en uw familie de toegang tot subsidiemaatregelen ontzegd zou zijn kan evenmin als geloofwaardig worden beschouwd, gezien deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en u hierover bovendien geen bijkomende verklaringen aflegt die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen herstellen.
U legt een document van het politiebureau neer ter staving van uw verklaringen omtrent de arrestatie van uw vader. Ook hierbij gaat de redenering op dat dit document volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, gezien in de brief rechtstreeks wordt verwezen naar de problemen waarop u zich in uw eerste asielaanvraag baseerde en die niet geloofwaardig werden bevonden. Bovendien is het opvallend dat u blijkbaar niet eens meer weet wie u het document heeft opgestuurd uit Ethiopië. U verklaart dat de neef van uw moeder het opstuurde, maar zelfs na lang nadenken kunt u zich zijn voornaam niet herinneren. Dit is weinig geloofwaardig, zeker gezien u stelt nog eens per maand contact te hebben met deze persoon (CGVS p.3). Daarnaast blijkt ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratieve dossier (Focus Ethiopië: Documenten in Ethiopië dd. 12 mei 2010) dat documenten in Ethiopië relatief gemakkelijk en goedkoop op illegale wijze of vervalst kunnen worden verkregen. Documenten kunnen in dit geval dus enkel bewijswaarde hebben als ze een geloofwaardig en coherent asielrelaas ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is.
Aangezien er in het kader van uw eerste asielverzoek werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en u geen nieuwe elementen aanbrengt die de geloofwaardigheid van uw verklaringen kunnen herstellen, kan er ook in het kader van uw huidige asielverzoek geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven en de vermeende problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid.
Verder verklaart u dat u ook niet zou kunnen terugkeren naar Ethiopië vanwege uw politieke engagement voor de Ethiopische oppositie in België, waarvan de Ethiopische autoriteiten naar u verklaart op de hoogte zouden zijn (Verklaring meervoudige aanvraag vraag, dd. 19/11/2013, vraag 15-18).
Wat dit betreft dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een bijzondere bewijslast geldt, wanneer een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst vooraleer hij het land verliet. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving

van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient onder andere te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 96).

In verband met uw activiteiten voor de oppositie in België dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt kunnen maken werkelijk blijk te geven van een verregaand politiek activisme. Het is mogelijk dat de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van bepaalde acties van asielzoekers in België, maar u maakt niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (LandInfo Response – Ethiopia: Political activity in exile (Surplace), toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt weliswaar dat leidinggevenden van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië wel problemen kunnen ondervinden, terwijl dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen niet het geval is. Uit uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas blijkt geenszins dat u in België een leidinggevende functie zou bekleden binnen een dergelijke oppositiepartij in ballingschap, noch dat u actief lid zou zijn van een dergelijke oppositiepartij.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u in Ethiopië geen lid was van een politieke organisatie en nooit sympathie had gehad voor oppositiepartijen (gehoorverslag CGVS 10/13097 dd. 03/02/2011 p.7, p.13). Uw politiek engagement in België zou dus geenszins een verderzetting zijn van enig politiek engagement in uw land van herkomst. Bovendien hebt u tijdens uw eerste, noch uw tweede, noch uw derde, noch uw vierde asielaanvraag ooit gesproken over uw vermeende politieke engagement, hoewel u in het kader van uw huidige asielaanvraag wel verklaart dat u de oppositie steunt sinds u naar België kwam, en wel meteen na aankomst (CGVS p.5).

U bent bovendien ook vandaag nog geen lid van enige politieke organisatie (DVZ Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 16), naar u verklaart omdat uw financiële situatie dit niet toe laat (CGVS p.4; p.5). Zelfs wanneer we in het midden laten of dit al dat niet een valabele verklaring is, is het echter opvallend dat u niet eens kunt zeggen welke oppositiepartij u dan wel steunt. Bij de DVZ verklaarde u sympathisant te zijn van "al de oppositiepartijen, die in België maar ook die in Ethiopië" (DVZ Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 16). Ook bij het CGVS verklaart u: "Ik steun alle oppositiepartijen. Allemaal." (CGVS p.4). U slaagt er nauwelijks in uw vermeende engagement meer te specifiëren. Wanneer men u vraag wie u dan precies steunt zegt u opnieuw zeer algemeen: "Mijn grootste vijand is de regering. Iedereen die tegen de overheid is, die steun ik.". Aangespoord om meer precies te zijn zegt u: "Er zijn oppositiepartijen actief in België. Ginbot 7. Arbenoch Ginbar. In het land zijn er ook oppositiepartijen. Die steun ik allemaal, allemaal. Al de oppositiepartijen die vrede kunnen brengen, die steun ik.". U voegt er nog aan toe niet een daarvan in het bijzonder te steunen (CGVS p.4). Dat uw engagement dermate diffuus zou zijn ondermijnt in belangrijke mate de geloofwaardigheid ervan.

Ook uw verklaringen over uw deelname aan activiteiten van de Ethiopische oppositie in België kunnen uw vermeende engagement niet ondersteunen. Bij de DVZ hebt u het over twee demonstraties en een fundraising event van de Ethiopische satelliettelevisie ESAT in februari 2013. Een van de demonstraties zou hebben plaatsgevonden in juni 2013 en georganiseerd zijn door Arbenoch Ginbar. Van de tweede herinnert u zich de datum niet, en gevraagd naar de organisator is uw antwoord zeer vaag: "de Ethiopische gemeenschap van België en Nederland." (DVZ Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Nadien zou u nog aan twee demonstraties hebben deelgenomen: in juni en november 2014. Verder verklaart u geen andere activiteiten voor de oppositie te hebben (CGVS p.4). Van iemand die effectief actief sympathisant van een oppositiepartij is kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij over een periode van bijna vijf jaar aan meer dan vijf activiteiten zou hebben deelgenomen. Zoals eerder gesteld ondermijnt het feit dat dit bij u niet het geval is, opnieuw de geloofwaardigheid en zwaarwichtigheid van uw vermeende politiek activisme. ***Gelet op bovenstaande maakt u het niet aannemelijk dat uw deelname aan enkele activiteiten van de oppositie in België meer is dan een opportunistisch engagement in het kader van het verwerven van een verblijfsvergunning.***

Het is bovendien niet duidelijk hoe de Ethiopische overheden eventueel dan wel op de hoogte zouden kunnen zijn van uw deelname aan deze activiteiten in België. *U verklaart dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten in België, maar u kunt niet zeggen hoe ze daarvan dan wel op de hoogte zijn (CGVS p.6). Eerder verklaarde u nochtans dat men u op een uitzending van ESAT had gezien. U kunt echter niet zeggen wie u precies heeft gezien: "Iedereen zag het, ik weet niet precies wie." (CGVS p.3). U verwijst naar de convocatie die naar uw vader werd verstuurd en waarin onder meer wordt gezegd dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten voor de oppositie (CGVS p.4; p.6; Verklaring meervoudige aanvraag vraag 17). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de betrouwbaarheid van dit document reeds eerder in twijfel werd getrokken gezien eveneens verwezen*

wordt naar feiten die al in uw eerste asielaanvraag niet geloofwaardig werden bevonden. Bovendien dient de zichtbaarheid van uw optreden in een uitzending van ESAT danig gerelativeerd te worden. U verklaart dat u twintig tickets kreeg die u aan de ingang van de conferentie moest verkopen. U werd echter niet gefilmd terwijl u dat deed. U komt wel vluchtig voor in de uitzending terwijl u in het publiek zit (CGVS p.4). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u slechts een van de vele toehoorders in de zaal was, en dus zeker geen prominente aanwezigheid. In die zin is het al onwaarschijnlijk dat u door het regime als een ernstige bedreiging zou worden aanzien en daar desgevallend de gevolgen van zou moeten vrezen. Bovendien is het niet duidelijk hoe u überhaupt geïdentificeerd zou kunnen worden, gezien u louter een toehoorder was. Zelf geeft u zoals eerder gezegd aan niet te weten wie u zou kunnen hebben herkend (CGVS p.3-4). Wat betreft de foto's die u neerlegt bent u zo mogelijk nog vager. U weet niet wie de foto's nam, noch of ze ergens openbaar werden gepubliceerd (CGVS p.4). U kent bovendien geen andere mensen die problemen met het Ethiopische regime zouden hebben gekregen omwille van hun steun aan de oppositie (CGVS p.5-6). Louter aan de hand van dergelijke vage verklaringen kunt u niet aannemelijk maken dat de Ethiopische overheid op de hoogte zou zijn van uw deelname aan activiteiten van de oppositie in België.

Het is erg onwaarschijnlijk dat u als occasioneel deelnemer aan een vergadering en een betoging in België bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië zou worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uit dit alles blijkt dat de door u nieuwe elementen niet overtuigend zijn en dat u bijgevolg bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat er in zijn hoofde weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat en dat hij een coherent verhaal vertelt zonder tegenstrijdigheden. Hij stelt dat in de bestreden beslissing te weinig aandacht wordt gehecht aan een combinatie van feiten: (i) hij is een militair, (ii) hij is uit het leger gevlucht, (iii) hij behoort tot de etnische groepering Amhara. Hij wijst erop dat de Amhara vroeger de leidende groep was in Ethiopië en dat vandaag de Tigre het voor het zeggen hebben. Het huidige regime is volgens hem bevreesd om zijn greep op het land te verliezen. In die context wordt hij als militair verdacht om de bestaande regering te doen vallen. Dat hij als militair het leger verliet, is op zich al genoeg om zware problemen te krijgen. Hij wijst er tevens op dat het bestaande regime in Ethiopië een anti-terrorismewet heeft aangenomen die onder andere organisaties zoals Arbenoch en Ginbot 7 bestempelt als terroristische organisaties en banden met deze organisaties strafbaar stelt met gevangenisstraffen van tien tot vijftien jaar. Oppositiegroepen Arbenoch en Ginbot 7 hebben recent aangekondigd dat zij de gewapende strijd zullen aanvatten met het huidige regime, aldus verzoeker. Deze groepen opereren vanuit het noorden van Ethiopië, waar de Amhara de grootste etnie uitmaken.

De convocatie die zijn vader kreeg evenals verzoekers politieke activiteiten in België, zijn volgens verzoeker weldegelijk elementen die een gevaarsituatie kunnen uitmaken voor een gevluchte militair die zich opnieuw op het grondgebied van Ethiopië begeeft. Hij stelt gevaar te lopen omwille van zijn hoedanigheid van militair en politiek actief te zijn. Deze activiteiten geraken mogelijk tot bij het regime in Ethiopië middels het wereldkundig maken van beelden door de zender ESAT. Het is volgens verzoeker zeer waarschijnlijk dat het huidige regime de inhoud van deze uitzendingen zeer goed opvolgt teneinde haar machtspositie te behouden. Verzoeker meent een eerlijk verhaal te hebben verteld. Verzoeker verwijst naar een studie van "Landinfo" die zich in het administratief dossier bevindt en meent dat hieruit blijkt dat hij weldegelijk een risico op vervolging kan lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds geoordeeld werd dat hij niet aannemelijk weet te maken dat hij daadwerkelijk (onterecht) verdacht werd banden te hebben met oppositiepartij Ginbot 7 en hij in het kader van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die de vastgestelde ongeloofwaardigheid zouden kunnen herstellen, (ii) zijn verklaringen dat zijn vader gearresteerd werd en dat zijn familie de toegang tot subsidiemaatregelen ontzegd is, volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, (iii) ook het document van het politiebureau in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als geloofwaardig wordt beschouwd, temeer daar hij niet meer weet wie hem dit document heeft opgestuurd en uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat documenten in Ethiopië relatief gemakkelijk en goedkoop op illegale wijze of vervalst kunnen worden verkregen, (iv) hij niet aannemelijk maakt dat de Ethiopische autoriteiten hem als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem, (v) hij nog geen lid is van enige politieke organisatie en niet *in concreto* kan aangeven welke oppositiepartij hij steunt, (vi) uit zijn verklaringen blijkt dat hij gedurende vijf jaar in België slechts aan vijf activiteiten van de Ethiopische oppositie in België heeft deelgenomen, en (vii) het niet duidelijk is hoe de Ethiopische overheden eventueel op de hoogte zouden kunnen zijn van zijn activiteiten in België.

Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag in zijn arrest nummer 62 748 van 1 juni 2011 als volgt oordeelde:
"*3.2.2. Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zou zijn louter op basis van een mondeling betoog en ongestaafde beweringen, een onderzoek ter plaatse te verrichten. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).*
Verzoeker werd er bovendien in de loop van zijn asielprocedure herhaaldelijk op gewezen dat voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de bewijslast en plicht tot medewerking principieel bij de asielaanvrager ligt. Op hem berust de plicht ter staving van de asielaanvraag, in de mate van het mogelijke, zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, § § 195 en 196). Aldus meent verzoeker verkeerdelijk "Het is aan tegenpartij om te bewijzen dat verzoeker geen gegronde vrees zou hebben om vervolgd te worden bij zijn terugkeer" of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen foutief of onzorgvuldig gehandeld zou hebben door "geen sluitend bewijs" aan te brengen van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.
Verzoeker gaat er evenzeer aan voorbij dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat zijn asielaanvraag werd afgewezen omdat hij onvoldoende bewijsstukken heeft neergelegd ter adstructie van zijn asielaanvraag. De opmerkingen dienaangaande in het verzoekschrift, met name dat verzoeker "is zo snel mogelijk gevlucht na zijn ontsnapping aangezien hij door het leger gezocht werd en vermoord zou worden" en "Het is dan ook logisch dat verzoeker op dat ogenblik niet bezig was met het verzamelen van bewijsstukken doch wel zijn leven veilig probeerde te stellen" kunnen de bevindingen van de CGVS niet weerleggen en zijn onvoldoende om zijn vrees voor vervolging waarachtig te maken.
3.3. Verzoeker legde een militaire kaart neer, alsook een kaart inzake zijn deelname aan gevechten aan het front en 4 foto's waarop hij te zien is als militair. Hieruit kan zijn identiteit blijken en zijn bewering ooit als militair te hebben gediend, elementen die door het CGVS niet worden betwist, doch geenszins zijn beweerde vervolging door de Ethiopische autoriteiten op verdenking van banden met een politieke oppositiepartij.
[…]
3.4.1. Verzoekers verklaringen niet te hebben toegetreden tot het EPRDF omdat hij meende dat militairen geen deel mochten uitmaken van een politieke partij zijn voorts incoherent met zijn verklaringen dat het lidmaatschap hem door zijn militaire overste aangeboden werd en met de aanzienlijke professionele voordelen die hieraan verbonden zouden zijn. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan waarom een trouwe militair met vijf jaar dienst als bewaker, zonder enige professionele problemen en zonder politieke kennis, interesse of ambities, verdacht zou worden door de Ethiopische

autoriteiten van oppositieactiviteiten wanneer hij niet ingaat op een voorstel om lid te worden van het EPRDF. Dergelijke beweringen zijn louter hypothetisch en worden niet onderbouwd. Voorts betwijfelt de CGVS terecht de waarachtigheid van de bewering dat (publiekelijk) naar de opportuniteit van een militair manoeuvre of een militaire inval zou gevraagd worden van lagere rangen binnen het leger. Hoe dan ook en daargelaten de ongeloofwaardigheid hiervan, nu verwacht mag worden dat verzoeker met zijn staat van dienst bekend is met de hiërarchie binnen het Ethiopische leger, kan evenmin overtuigen dat verzoekers oversten verontrust worden van verzoekers mening laat staan dat zij hem ervan verdenken politieke oppositie te voeren. Dat verzoeker tenslotte ook omwille van zijn Amhara-etnie werd geviseerd wordt evenmin aangetoond, en is evenmin ernstig nu zijn etnie hem niet belette toe te treden tot het leger en er jarenlang deel vanuit te maken en algemeen bekend is dat er in Ethiopië miljoenen Amharen leven en een aanzienlijke bevolkingsgroep uitmaken in de Ethiopische samenleving. Het verzoekschrift beperkt zich voorts tot het louter herhalen van het asielrelaas. Het verwijt dat de commissaris-generaal zich te zeer baseert op veronderstellingen gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat het asielrelaas niet geobjectiveerd wordt. De loutere beweringen dat "De verklaringen van verzoeker werden immers uit hun context gehaald en verkeerd geïnterpreteerd" en dat niet werd ingegaan op de aangevoerde problemen kunnen evenmin overtuigen nu dit niet nader wordt toegelicht.
Verzoeker voert evenmin informatie aan waaruit kan blijken dat de commissaris-generaal de algemene situatie in Ethiopië foutief ingeschat zou hebben, laat staan verzoekers asielaanvraag verkeerd beoordeeld zou hebben in het licht van de algemene situatie in Ethiopië. Ook wordt niet aangetoond dat iemand met verzoekers profiel mogelijk in de negatieve aandacht kan komen te staan van zijn overheid.
3.5. De door de bestreden beslissing terecht benadrukte vaagheden en ongeloofwaardigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn opsluiting en ontsnapping worden door verzoeker niet betwist noch weerlegd of verschoond terwijl hij dit aanvoert als de aanleiding van zijn vlucht. Deze vaststellingen blijven dan ook onverminderd overeind en halen de waarachtigheid van het asielrelaas verder onderuit.
Tenslotte blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers voorgehouden reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker was immers geheel onwetend inzake de manier waarop hij naar Europa reisde en wist zelfs niet met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde noch in welk Europees land hij arriveerde. Evenmin kan overtuigen dat de smokkelaar bij het omzeilen van grenscontroles "toonde hen alles" en verzoeker zelf niet gecontroleerd werd "Omdat ik de taal niet sprak" (gehoorverslag CGVS, p.18). Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoekers onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen, wat de waarachtigheid van de asielmotieven verder onderuithaalt.
3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen."
Gelet op de devolutieve werking van een beroep bij de Raad tegen een beslissing van de commissaris-generaal, treedt voormeld arrest van 1 juni 2011, dat kracht van gewijsde heeft, in de plaats van de beslissing van de commissaris-generaal van 23 februari 2011 in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag, zodat verweerder niet dienstig naar zijn beslissing van 23 februari 2011 kan verwijzen in de bestreden beslissing.
Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

In onderhavig verzoekschrift herhaalt verzoeker dat hij militair was, dat hij uit het leger gevlucht is en dat hij tot de Amhara-etnie behoort. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen is evenwel geen dienstig verweer. De algemene informatie die verzoeker weergeeft met betrekking tot het huidige Ethiopische regime en een recente anti-terrorismewet wordt niet ondersteund door enig stuk en is bovendien louter algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Voorts komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de kracht van gewijsde van voormeld arrest van 1 juni 2011 waar hij stelt dat hij weldegelijk gevaar loopt omwille van zijn hoedanigheid van militair. Hij brengt immers geen enkel element aan dat de vaststellingen van dit arrest in een ander daglicht zou kunnen plaatsen. In de bestreden beslissing wordt immers terecht als volgt gesteld: "*Dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart dat uw vader werd gearresteerd in navolging van uw problemen en uw familie de toegang tot subsidiemaatregelen ontzegd zou zijn kan evenmin als geloofwaardig worden beschouwd, gezien deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en u hierover bovendien geen bijkomende verklaringen aflegt die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen herstellen. U legt een document van het politiebureau neer ter staving van uw verklaringen omtrent de arrestatie van uw vader. Ook hierbij gaat de redenering op dat dit document volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, gezien in de brief rechtstreeks wordt verwezen naar de problemen waarop u zich in uw eerste asielaanvraag baseerde en die niet geloofwaardig werden bevonden. Bovendien is het opvallend dat u blijkbaar niet eens meer weet wie u het document heeft opgestuurd uit Ethiopië. U verklaart dat de neef van uw moeder het opstuurde, maar zelfs na lang nadenken kunt u zich zijn voornaam niet herinneren. Dit is weinig geloofwaardig, zeker gezien u stelt nog eens per maand contact te hebben met deze persoon (CGVS p.3). Daarnaast blijkt ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratieve dossier (Focus Ethiopië: Documenten in Ethiopië dd. 12 mei 2010) dat documenten in Ethiopië relatief gemakkelijk en goedkoop op illegale wijze of vervalst kunnen worden verkregen. Documenten kunnen in dit geval dus enkel bewijswaarde hebben als ze een geloofwaardig en coherent asielrelaas ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Aangezien er in het kader van uw eerste asielverzoek werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en u geen nieuwe elementen aanbrengt die de geloofwaardigheid van uw verklaringen kunnen herstellen, kan er ook in het kader van uw huidige asielverzoek geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven en de vermeende problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid.*" Deze motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verder kan niet worden ingezien op welke wijze de informatie uit het rapport van "Landinfo" in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') tegenstrijdig zou zijn met de conclusies in de bestreden beslissing. Uit deze informatie blijkt immers dat de Ethiopische autoriteiten de situatie van Ethiopiërs in het buitenland opvolgen, doch dat zij hierbij rekening houden met elementen die de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem in gevaar zouden kunnen brengen.

Tevens dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt uiteengezet waarom *in casu* niet kan worden aangenomen dat verzoeker door de Ethiopische autoriteiten als een dergelijk gevaar zou worden beschouwd. Verzoekers bijzonder oppervlakkige gezegden inzake zijn sympathie voor de oppositie(partijen) zijn zeker niet van die aard dat hij door de Ethiopische autoriteiten als een destabiliserende factor zal worden gezien. Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat niet kan worden ingezien hoe de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers activiteiten in België. Immers, een verwijzing naar louter algemene informatie waaruit blijkt dat de Ethiopische autoriteiten de situatie van Ethiopiërs in het buitenland opvolgen, toont op zich niet aan dat zij werkelijk op de hoogte zijn van de enkele activiteiten die verzoeker *in casu* in België zou hebben gehad. Hiervoor kan geenszins dienstig verwezen worden naar de uitzending van ESAT, waar verzoeker slechts vluchtig in beeld kwam als één van de vele toeschouwers.

Gelet op het hoger vastgestelde, slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	W. MULS